

**สมรรถนะทางวิชาการของหัวหน้างานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย**
**ACADEMIC COMPETENCY OF ADMINISTRATORS FROM THE
BASIC EDUCATION INSTITUTION UNDER THE CHURCH OF
CHRIST FOUNDATION IN THAILAND**

ดร.ณิ พรายแสงเพชร¹

สมพร โกมารทัต²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสมรรถนะทางวิชาการของหัวหน้างานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย 2) เปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาการของหัวหน้างานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย จำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในตำแหน่ง และ 3) ศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาการของหัวหน้างานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ประชากรในการวิจัย ได้แก่ ผู้อำนวยการ และหัวหน้างานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ซึ่งเป็นหัวหน้างาน 270 คน และผู้บริหาร 6 คน เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการศึกษาพบว่า

1. สมรรถนะทางวิชาการของหัวหน้างานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกงาน

2. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเกี่ยวกับสมรรถนะทางวิชาการของหัวหน้างานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย พบว่าหัวหน้างานวิชาการที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีสมรรถนะทางวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนหัวหน้างานวิชาการที่มีอายุและประสบการณ์ในตำแหน่งงานต่างกัน มีสมรรถนะทางวิชาการไม่แตกต่างกัน

¹ นักศึกษาลัทธิสุตร ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

² ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3. แนวทางการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาการของหัวหน้างานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทยที่สำคัญได้แก่ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ควรกำหนดนโยบาย กลยุทธ์ มาตรการและแผนปฏิบัติการให้ชัดเจนอย่างเป็นรูปธรรมและยึดการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกงานเป็นสำคัญเพื่อเป็นแนวปฏิบัติร่วมกันของสถานศึกษาในสังกัด

คำสำคัญ: สมรรถนะทางวิชาการ (สมรรถนะ งานวิชาการ) หัวหน้างานวิชาการ(หัวหน้างานหัวหน้ากลุ่มสาระ) สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน (โรงเรียน มูลนิธิสภาคริสตจักร)

ABSTRACT

The objectives of this research are 1) to study academic skills of Chief Officer of Academic Affair in the basic educational institution of The Church of Christ in Thailand 2) to compare the academic skills of Chief Officer of Academic Affair in the basic educational institution of The Church of Christ in Thailand by age, educational level and related experience 3) to find development guideline to improve the academic skills of Chief Officer of Academic Affair in the basic educational institution of The Church of Christ in Thailand. The target population of this research are school director and Chief Officer of Academic Affair of basic educational institutions of The Church of Christ in Thailand. The research instrument that the author uses are survey and interviewing questionnaire. The author analyses the data by using the one-way analysis of variance (ANOVA) and T-test independent.

The followings are the research finding: 1. The result of studying the academic competence of Chief Officer of Academic Affair of basic educational institutions of The Church of Christ in Thailand found are above average, 2. The comparative result shows that academic capabilities of each group of basic educational administrators separating by academic degree have differences showing in the statistical model at significant level of 0.01 but the group of basic educational administrators separating by age and working experience have no differences in academic capabilities, and 3. The academic development plan for administrators of basic educational institutions found that the administrators should define a policy, strategy, measurement and objective plan to be more concrete. Additionally, they should focus on the participant of every

officer from all departments in order to create a regulation for all academic institutions that are under the Church of Christ in Thailand

Keywords: Academic competence, Principal of educational institution, Basic educational institutions

1. บทนำ

กฎกระทรวงได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550 พิจารณาดำเนินการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาในด้านงานวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านงานบุคลากร และด้านการบริหารทั่วไป ให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายที่สถานศึกษาได้กำหนดไว้ การบริหารและการจัดการสถานศึกษาเป็นกระบวนการในการทำงานที่ส่งเสริม พัฒนาและปรับปรุงอย่างเป็นระบบในการดำเนินการของสถานศึกษาโดยมีผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคคลสำคัญที่มีบทบาทและอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาต้องเป็นผู้นำและผู้ประสานความร่วมมือจากทุกฝ่าย ที่มีความสามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง จากแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 (2560) กล่าวถึงบทบาทของผู้บริหารเป็นผู้มีภาวะผู้นำ มีคุณธรรม จริยธรรม มีความสามารถทั้งด้านบริหารและวิชาการ ตามมาตรฐานสมรรถนะ และมาตรฐานตามตำแหน่ง และบริหารงานอย่างมีธรรมาภิบาล และพาสนา จุรัตน์ (2561) กล่าวว่า การศึกษาไทยต้องมีทิศทางในการพัฒนาผู้เรียน การสร้างเด็กและเยาวชนไทยให้มีความรู้ความสามารถและทักษะในการประยุกต์ให้เข้าถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นงานที่จะต้องปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษาและเป็นเครื่องชี้ความสำเร็จและความสามารถของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษาเพื่อให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนเป็นสำคัญ

ผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นผู้มีความสำคัญในการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และหรือผู้ช่วยผู้อำนวยการ หัวหน้างานวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระที่จะกำหนดนโยบายต่าง ๆ และนำนโยบายไปสู่ภาคปฏิบัติโดยที่การดำเนินงานอย่างเป็นขั้นตอน เพื่อให้งานวิชาการดำเนินการไปอย่างมีประสิทธิภาพ หัวหน้างานวิชาการระดับนี้จึงเป็นตัวจักรสำคัญที่ช่วยให้บริหารงานวิชาการของโรงเรียนเป็นไปในทิศทางเดียวกันและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งควรนำระบบสมรรถนะไปใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารทรัพยากรบุคคลในสถานศึกษาพิจารณาสรรหาและคัดเลือกบุคลากรของหน่วยงานให้ตรงกับคุณสมบัติของตำแหน่งงานนั้น ๆ โรงเรียนในสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย มี

โรงเรียน 27 แห่ง ที่มีการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปัจจุบันการบริหารจัดการโรงเรียนโดยมีการแต่งตั้งผู้บริหารจากสภาคริสตจักรในตำแหน่งผู้จัดการ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ส่วนผู้บริหารระดับปฏิบัติการมาจากการแต่งตั้งโดยโรงเรียน และจากสภาพปัจจุบันพบว่า หัวหน้างานวิชาการมีความสำคัญในการขับเคลื่อนของโรงเรียนและส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียน ซึ่งหัวหน้างานด้านวิชาการต้องมีสมรรถนะหลักทางวิชาการ (Core Competency) ด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา สมรรถนะตามสายงานวิชาการ (Functional Competency) ด้านบริหารจัดการเรียนรู้ ด้านส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ ด้านนิเทศการจัดการเรียนรู้ ด้านการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ (PLC) สมรรถนะทางวิชาการของหัวหน้างานวิชาการจึงถือเป็นเรื่องสำคัญในการศึกษาภาพปัจจุบันและปัญหาสมรรถนะทางวิชาการของหัวหน้างานวิชาการและศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาสมรรถนะทางวิชาการของหัวหน้างานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย จากสภาพดังกล่าวผู้วิจัยสนใจศึกษาสมรรถนะทางวิชาการของหัวหน้างานวิชาการเพื่อจะได้นำไปเป็นข้อมูลให้กับผู้บริหารสถานศึกษาได้เป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนา สมรรถนะทางด้านวิชาการ อันจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ซึ่งถือเป็นเป้าหมายสำคัญของการจัดการศึกษา และเพื่อนำผลการศึกษาไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะทางวิชาการของหัวหน้างานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย
2. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาการของหัวหน้างานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในตำแหน่ง
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาการของหัวหน้างานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย

3. สมมติฐานการวิจัย

1. หัวหน้างานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทยที่มีอายุต่างกันมีสมรรถนะทางวิชาการแตกต่างกัน
2. หัวหน้างานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทยมีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีสมรรถนะทางวิชาการแตกต่างกัน
3. หัวหน้างานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทยที่มีประสบการณ์ในตำแหน่ง แตกต่างกันจะมีสมรรถนะทางวิชาการแตกต่างกัน

4. ระเบียบวิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้อำนวยการ และหัวหน้างานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย กำหนดผู้ให้ข้อมูล เป็น 2 กลุ่ม คือ ประชากร ส่วนที่ให้ข้อมูลเชิงปริมาณ เป็นผู้บริหารที่อยู่ในตำแหน่งหัวหน้างานวิชาการ ได้แก่ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและหรือ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ โรงเรียนละ 1 คน รวมเป็น 27 คน หัวหน้างานวิชาการ โรงเรียนละ 1 คน และหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ โรงเรียนละ 8 คน รวมทั้งสิ้น 270 คน ประชากร ส่วนที่ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก จำนวน 6 คน

2. ตัวแปรของการวิจัย ตัวแปรต้น ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในตำแหน่ง ตัวแปรตาม ได้แก่ สมรรถนะทางวิชาการจำแนกเป็น 6 งาน คือ งานการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา งานการจัดการเรียนรู้ งานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา งานนิเทศการศึกษา งานประกันคุณภาพการศึกษา และงานการมีส่วนร่วมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บและรวบรวมข้อมูล

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะทางวิชาการของหัวหน้างานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในตำแหน่ง ตอนที่ 2 สมรรถนะทางวิชาการของหัวหน้างานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย 6 งาน คือ งานการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา งานการจัดการเรียนรู้ งานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา งานนิเทศการศึกษา งานการประกันคุณภาพการศึกษา งานการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ลักษณะเป็นแบบมาตราประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ทำการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ผลการตรวจสอบ พบว่า แบบสอบถามมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective : IOC) 0.87 และตรวจสอบความเที่ยง (reliability) โดยนำเครื่องมือไปทดลองใช้กับครูจำนวน 50 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง นำข้อมูลที่ได้ไปหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น มีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 0.975

2. แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาการของหัวหน้างานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยนำผลการศึกษาที่ได้จากการศึกษาเชิงปริมาณแบบสอบถาม สร้างเป็นแบบ

สัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนางานทั้ง 2 งาน ได้แก่ งานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและงานการมีส่วนร่วมสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

4. การเก็บและรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณทางไปรษณีย์ ในช่วงเดือน สิงหาคม-กันยายน พ.ศ. 2563 และสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาในช่วงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2563

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 ข้อมูลจากแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้สถิติ ได้แก่ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) และเปรียบเทียบความแตกต่างด้วยการวิเคราะห์ (T-test independent)

5.2 ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ ทำการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และรวบรวมสรุปเป็นความเรียง

5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถนะทางวิชาการของหัวหน้างานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) เกี่ยวกับสมรรถนะทางวิชาการของหัวหน้างานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย

สมรรถนะทางวิชาการของหัวหน้างานวิชาการ	μ	σ	ระดับ สมรรถนะ	อันดับ
งานการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	4.16	0.59	มาก	3
งานการจัดการเรียนรู้	4.36	0.51	มาก	1
งานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	3.88	0.70	มาก	6
งานนิเทศการศึกษา	4.15	0.61	มาก	4
งานประกันคุณภาพการศึกษาสถานศึกษา	4.28	0.62	มาก	2
งานการมีส่วนร่วมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	3.94	0.72	มาก	5
ภาพรวม	4.13	0.55	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่าสมรรถนะทางวิชาการของหัวหน้างานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.13$) เมื่อพิจารณาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ งานการจัดการเรียนรู้ ($\mu = 4.36$) งานประกันคุณภาพการศึกษาสถานศึกษา ($\mu = 4.28$) งานการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ($\mu = 4.16$) งานนิเทศการศึกษา ($\mu = 4.15$) งานการมีส่วนร่วมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ($\mu = 3.94$) และงานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ($\mu = 3.88$)

2. ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาการของหัวหน้างานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในตำแหน่ง ปรากฏว่า หัวหน้างานวิชาการที่ระดับการศึกษาต่างกัน มีสมรรถนะทางวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

เมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาการของหัวหน้างานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย จำแนกตามอายุ พบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาแต่ละด้านของงาน พบว่า งานการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาการของหัวหน้างานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ดังนี้

แนวทางการพัฒนาเกี่ยวกับสมรรถนะงานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา พบว่า

1. ควรมีการกำหนดนโยบายและเป้าหมายของการบริหารจัดการงานวิจัยในชั้นเรียน เช่น รูปแบบการทำงานวิจัย จำนวนเรื่องที่ทำต่อปีการศึกษา ระยะเวลาในการดำเนินงานวิจัย การกำหนดรางวัลและพิจารณาความดีความชอบในการปฏิบัติงาน และพิจารณาการปรับขึ้นเงินเดือนเพื่อกระตุ้นให้ครูทำงานวิจัยอย่างต่อเนื่อง

2. ควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการให้ความช่วยเหลืองานวิจัย เช่น ให้คำปรึกษาติดตามความก้าวหน้า และตรวจประเมินผลงานวิจัยในชั้นเรียน

3. ควรมีการพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบ เช่น ประชุมครูเพื่อชี้แจงนโยบายในการทำวิจัยและสร้างความตระหนักให้เห็นความสำคัญของการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพครูและนักเรียน

4. ควรมีการสร้างทีมวิจัยในสถานศึกษา ในรูปแบบ Coaching หรือเพื่อนช่วยเพื่อน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันและสะท้อนข้อมูลร่วมกันในการจัดทำกิจกรรม PLC จนเกิดเป็นวัฒนธรรมขององค์กรแห่งการเรียนรู้

5. ควรจัดสรรงบประมาณในการทำวิจัยของสถานศึกษาอย่างเหมาะสมและเพียงพอ
 6. ควรสนับสนุนและส่งเสริมการเผยแพร่ผลงานวิจัยในชั้นเรียนทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา
 7. ควรมี มีฐานข้อมูล/Platform สำหรับงานวิจัยที่ดีมีคุณภาพเพื่อให้ครูได้ศึกษาค้นคว้าและพัฒนางานวิจัยของครูในสถานศึกษา
- แนวทางการพัฒนาเกี่ยวกับสมรรถนะงานการมีส่วนร่วมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ พบว่า
1. ควรมีกำหนดนโยบาย กลยุทธ์และแนวปฏิบัติในการขับเคลื่อนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ เพื่อทางโรงเรียนจะได้มีนโยบายสู่การปฏิบัติได้จริง
 2. ควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการและอนุกรรมการดำเนินงานการมีส่วนร่วมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ในสถานศึกษาภาคีศตจักร
 3. ควรมีการสื่อสารในองค์กรอย่างเป็นระบบ เช่น การประชุมสร้างความเข้าใจครูขับเคลื่อนให้ดำเนินงาน และสร้างแรงกระตุ้นเพื่อให้งานเกิดสัมฤทธิ์ผล การสนับสนุนด้านต่างๆ อย่างเป็นรูปธรรม
 4. การจัดให้มีการอบรม การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้อย่างต่อเนื่อง
 5. ควรมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ของครูที่มีประสบการณ์ในการเรียนการสอนและการทำวิจัย เพื่อสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู
 6. ควรมีการสนับสนุนผลงานการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียนมาเป็นเกณฑ์การประเมินสมรรถนะของครู

6. สรุปอภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถนะทางวิชาการของหัวหน้างานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย พบว่า สมรรถนะทางวิชาการของหัวหน้างานวิชาการภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อยดังนี้ คือ งานการจัดการเรียนรู้ งานประกันคุณภาพการศึกษาสถานศึกษา งานการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา งานนิเทศการศึกษา งานการมีส่วนร่วมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และงานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา แสดงให้เห็นว่า หัวหน้างานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ส่วนมากเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการโรงเรียนให้พัฒนาก้าวหน้าและเจริญอย่างรวดเร็ว ซึ่งหัวหน้างานวิชาการโรงเรียน

ในยุคปัจจุบันต้องมีความเป็นผู้นำในการบริหารโรงเรียนให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษา สอดคล้องกับตัวชี้วัดหลัก จากสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2562, น. 38) กล่าวว่า ผู้บริหารต้องมีภาวะผู้นำทางวิชาการและภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง เป็นเป้าหมายสูงสุดของโรงเรียนและพัฒนาโรงเรียนให้มีคุณภาพเชื่อถือได้ เมื่อพิจารณาจากลักษณะงานของสมรรถนะพบว่า งานการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่างานด้านอื่น ($\bar{X} = 3.94$) ด้วยหลักการดังกล่าวยังเป็นแนวทางการปฏิบัติงานรูปแบบใหม่ และผู้ปฏิบัติงานยังมีความเข้าใจที่จำกัดเกี่ยวกับการจัดทำ PLC ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ กิตติ กลืนธรา (2561) กล่าวว่า การทำ PLC เป็นนโยบายที่ครูทุกคนต้องปฏิบัติ แต่ครูทำไม่ได้เนื่องจากขาดความรู้ ความเข้าใจ ขาดความสนใจ กระตือรือร้น ไม่สนใจอ่าน ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ไม่เป็นผู้บริโภคงานวิจัย การรวมตัวกันเพื่อให้มีกลุ่มเท่านั้น แต่ขาดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันอย่างจริงจัง ขาดการเป็นผู้ให้ ส่วนใหญ่จะเป็นผู้คอยรับแต่เพียงฝ่ายเดียว เพราะครูไม่มั่นใจในความรู้ที่ตนเองมีอยู่ ทำให้ขาดความกล้าให้แรงแสดงความคิดเห็น ขาดการสรุปองค์ความรู้ใหม่ เมื่อพิจารณาผลการวิจัยในประเด็นที่เกี่ยวกับการร่วมจัดทำคู่มือการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด เนื่องจากสถาบันการศึกษามูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทยได้เริ่มดำเนินการอบรมวิชาการ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของโรงเรียนในเครือข่าย กลุ่ม PLC ยังไม่ปรากฏแนวทางที่ชัดเจน เป็นทิศทางเดียวกันของสถาบันในสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ในการจัดทำคู่มือควรประกอบด้วยครูผู้สอนและผู้บริหารของโรงเรียนโดยใช้ฐานของ “ชุมชนแห่งวิชาชีพ” เชื่อมโยงกับการเรียนรู้ของชุมชน เป็นกลไกสำคัญที่ทุกคนในโรงเรียนร่วมกัน และเป็นกระบวนการบริหารจัดการต่างๆ ของโรงเรียน ช่วยให้ผู้บริหารมีคุณภาพและประสิทธิผลสูงขึ้น และใช้คู่มือประกอบในการประชุมอบรมเชิงปฏิบัติการ การขับเคลื่อนกระบวนการ PLCสู่สถานศึกษา ให้มีแนวทางในการปฏิบัติที่ชัดเจน ประเด็นสมรรถนะทางวิชาการของหัวหน้างานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย งานการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.88$) ทั้งนี้ครุมองว่างานวิจัยเป็นเรื่องยุ่งยาก ซับซ้อน ไม่มีเวลาทำ เพราะมีภาระงานในหน้าที่มาก ซึ่งสอดคล้องกับงานบทความของ เพชรราวี จงประดับเกียรติ (2551, ออนไลน์) กล่าวว่า เหตุผลที่ครูไม่ชอบทำงานวิจัย 1. คิดว่าการวิจัยเป็นเรื่องยุ่งยาก ซับซ้อน และเข้าใจว่าคนที่จะทำวิจัยได้ต้องมีความรู้ด้านการวิจัยและสถิติในระดับสูง 2. ไม่รู้ว่าจะทำวิจัยเรื่องอะไร 3. ไม่มีเวลาทำ เพราะมีภาระงานในหน้าที่มาก 4. ขาดความวิริยะ โรงเรียนในสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย มีนโยบายให้ทุกโรงเรียนมอบหมายให้ครูทุกคนทำวิจัยในชั้นเรียน ตามมาตรา 30 แห่ง พ.ศ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ร.บ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 ระบุ ให้ผู้สอนทำการวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน โรงเรียนมีการจัดทำ

งานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาตาม พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ แต่ปัญหาที่พบในปัจจุบันทุกโรงเรียนยังไม่มีเผยแพร่ผลงานวิจัยเนื่องจากครุมีภาระงานเยอะ และมีศักยภาพในการจัดทำที่แตกต่างกัน การมีกระบวนการที่เป็นขั้นตอนอย่างเป็นระบบทำให้ครูมักไม่ให้ความสำคัญเท่าที่ควร ผู้บริหารที่ไม่เห็นความสำคัญในการดำเนินงานก็จะดำเนินการเท่าที่ครูจัดทำภายในโรงเรียน ไม่มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เผยแพร่ผลงานในที่สาธารณะ และสอดคล้องกับข้อมูลการสัมภาษณ์ของผู้บริหาร พบว่ายังขาดการประชาสัมพันธ์ทั้งภายนอกและภายในสถานศึกษา ซึ่งอาจมาจากเข้าใจผิดว่าการเผยแพร่ เป็นการเขียนในรายงานการประเมินตนเอง (Self - Assessment Report : SAR) ทั้งนี้ผู้วิจัยคิดว่าควรมีการหาแนวทางในการประชาสัมพันธ์ ส่งเสริม สนับสนุนการทำงานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ดังนี้ เช่น 1.การผลักดันให้เข้าร่วมประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในระดับชาติที่จัดโดยหน่วยงานของรัฐและเอกชน เช่น การนำเสนอผลงานวิจัยในการประชุมทางวิชาการของคุรุสภา 2. การผลักดันให้มีการเขียนบทความวิชาการ บทความวิจัย บทความองค์ความรู้จากงานวิจัยเพื่อการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการเผยแพร่ เกี่ยวกับการเรียนการสอน หรือ การพัฒนาศักยภาพผู้เรียน เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถทางวิชาชีพ 3. การเข้าร่วมนำเสนอผลงานวิจัยหรือการประชาสัมพันธ์งานวิจัยในการประชุมทางวิชาการของสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย 4. ช่องทางการประชาสัมพันธ์ในการประชุมการแสดงผลงานทางวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน(สช) หรือ โรงเรียนภาคี หรือ โรงเรียนเครือข่าย 5. จัดงานเสวนาวิชาการเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยของครูและนักเรียนภายในมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย 6. จัดงาน Open House เชิญผู้ปกครองมาร่วมฟังการนำเสนอผลงานของครูและนักเรียนเป็นการสร้างคุณภาพทางการศึกษา และสร้างรายได้ให้กับโรงเรียน

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างสมรรถนะทางวิชาการของหัวหน้างานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในตำแหน่ง พบว่า

1) จำแนกตามอายุ พบว่า ในภาพรวมหัวหน้างานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทยที่มีอายุแตกต่างกันมีสมรรถนะทางวิชาการไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า หัวหน้างานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทยที่มีอายุต่างกันมีสมรรถนะทางวิชาการในงานพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายกลุ่ม พบว่า หัวหน้างานวิชาการที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีสมรรถนะงานพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาน้อยกว่าหัวหน้างานวิชาการที่มีอายุ 31-40 ปี และ อายุ 50 ปีขึ้นไป จากงานวิจัย

ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า วิทยุคือเป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลต่อการมีสมรรถนะงานการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัญญณ์พัชร เพิ่มพูน. และคณะ (2560, น.415) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้จำแนกตามอายุ พบว่า ครูที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษาในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพราะครูที่มีอายุต่างกันั้น ได้รับการอบรมที่ต่างกัน ประสบการณ์และเทคนิควิธีต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาได้พบเห็นการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา ได้พบปัญหา อุปสรรค และการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ มาไม่เท่ากันจึงทำให้ครูที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นที่ต่างกันจึงทำให้ครูที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นที่ต่างกันและสอดคล้องกับการศึกษาของ เพชรรา ชาญพันธ์ (2556, น. 425) ความคิดเห็นของครูผู้สอนต่อการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา เครือข่าย โรงเรียนอำเภอพรหมพิราม 6 จังหวัดพิษณุโลก พบว่า ครูที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษาในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ในภาพรวมหัวหน้างานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดมูลนิธิ แห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทยที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีสมรรถนะทางวิชาการแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า หัวหน้างานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดมูลนิธิ แห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทยที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีสมรรถนะทางวิชาการในงานการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา งานการจัดการเรียนรู้ งานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา งานนิเทศการศึกษา งานประกันคุณภาพการศึกษาสถานศึกษา งานการมีส่วนร่วมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณารายกลุ่ม พบว่า หัวหน้างานวิชาการที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีสมรรถนะงานการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา งานการจัดการเรียนรู้ งานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา งานนิเทศการศึกษา งานประกันคุณภาพการศึกษาสถานศึกษา งานการมีส่วนร่วมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และน้อยกว่าหัวหน้างานวิชาการที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท-เอก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพรรณยา แสงจันทร์นวล (2562, น.368) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน ต่อสภาพการบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ในยุคการศึกษา 4.0 ของ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต 2 โดยภาพรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เพราะผู้บริหาร

สถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีวุฒิ การศึกษาระดับปริญญาโท ได้ผ่านกระบวนการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองในระดับสูง ได้สัมผัสประสบการณ์การเรียนรู้ที่เจาะลึก และชัดเจนมากกว่าครูที่มีวุฒิ การศึกษาปริญญาตรี จึงทำให้มีความคิดเห็นต่อการ บริหารวิชาการแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัย อุไรรัตน์ ภูงศกา. (2557, น.70-74) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการ บริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนท่าคันโท อำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ผลวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน

3) จำแนกตามประสบการณ์ในตำแหน่ง พบว่า ในภาพรวมหัวหน้างานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย หัวหน้างานวิชาการที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งแตกต่างกันมีสมรรถนะทางวิชาการไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย จิรศักดิ์ ทองเพชร (2556, บทคัดย่อ) ที่พบว่า สมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตาม ประสบการณ์การสอน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนิษฐา วรชาติ (2558, น.319) การบริหารจัดการคุณภาพหลักสูตรสถานศึกษา ผู้บริหารโรงเรียน และครูที่มีประสบการณ์ทำงาน ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการ คุณภาพหลักสูตรสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน การบริหารจัดการคุณภาพหลักสูตรสถานศึกษา เพราะครูไม่ว่าจะทำงานหรือมีประสบการณ์มากี่ปีต่างก็มีส่วนร่วมในการบริหารของผู้บริหาร และมีความเท่าเทียมกันในการปฏิบัติงานที่ มีความเป็นอิสระในหน้าที่ที่ตนได้รับ

3. แนวทางการพัฒนาเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาเกี่ยวกับสมรรถนะทางวิชาการของหัวหน้างานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ในงานวิจัยเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และงานการมีส่วนร่วมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ควรกำหนดนโยบาย กลยุทธ์ มาตรการและแผนปฏิบัติการให้ชัดเจนอย่างเป็นรูปธรรมและยึดการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกงานเป็นสำคัญเพื่อเป็นแนวปฏิบัติร่วมกันของสถานศึกษาสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ซึ่งงานวิจัยเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา สอดคล้องกับ อังคารพิสุทธ์ สยามประโคน (2558 : น. 108) ที่พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาต้องสามารถวิเคราะห์ วางแผน กำหนดเป้าหมายและชี้แจงการวิจัยในชั้นเรียนให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของเบญจวรรณ ช่อชู (2562 : น.171) ผู้บริหารสถานศึกษาได้จัดให้มีการประชุม วางแผน การให้ความรู้ อำนวยความสะดวกในการทำวิจัย สนับสนุนให้ครูมีการทำวิจัย เผยแพร่ผลงานการวิจัยภายใน และภายนอกโรงเรียน ให้คำปรึกษา และให้กำลังใจในการทำ

วิจัย โดยมุ่งหวังเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาผู้เรียน เป็นสำคัญและหวังผล เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งงานการมีส่วนร่วมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสอดคล้องกับ วิชัย วงษ์ใหญ่,มารุต พัฒนา (2562 : น.17) ผู้บริหารควรให้ความสนใจใส่ ดูแลกระบวนการส่งเสริมและสนับสนุนให้ ผู้สอนมีการรวมกลุ่ม PLC กันภายในโรงเรียนและโค้ชผู้สอนอย่างต่อเนื่อง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิราวรรณ เพ็ชรนา (2563: น.84) แนวทางการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพด้านการบริหารจัดการ ของฝ่ายบริหาร 1) มีนโยบายและโครงสร้างการพัฒนาที่ชัดเจน โดยมอบแนวทางในการปฏิบัติที่ ชัดเจนให้กับครู สามารถทำเป็นแบบอย่างได้ เป็นไปอย่างสม่ำเสมอ และเห็นผลเชิงประจักษ์ 2) ส่งเสริมสนับสนุนทรัพยากรและงบประมาณเพื่อการเรียนรู้ 3) มีการส่งเสริมให้ครูมีความก้าวหน้าในการพัฒนาวิชาชีพ และเพิ่มพูนความรู้ โดยมีการจัดอบรมในหัวข้อหรือประเด็นที่ครูสนใจ หรือสนับสนุนให้ครูได้เข้ารับ การพัฒนาจากองค์กรภายนอก โดยมุ่งผลประโยชน์นักเรียนเป็นสำคัญ 4) มีการสื่อสารทางบวกกับครู และบุคลากรภายในโรงเรียน โดยเน้นชี้จุดดีเพื่อสร้างขวัญกำลังใจ และรับฟังความคิดเห็นจากครู ซึ่ง จะช่วยให้ครูผู้สอนและบุคลากรทุกฝ่ายมีความกระตือรือร้นในการทำงาน เกิดบรรยากาศที่ดี และ ส่งเสริมการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและปฏิบัติการ

1. สภาการศึกษาในประเทศไทย ควรมีนโยบาย ส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาการของหัวหน้างานวิชาการสถานศึกษา โดยจัดทำหลักสูตรพัฒนาสมรรถนะ และการประเมินเพื่อยกระดับสมรรถนะทางวิชาการของหัวหน้างานวิชาการสถานศึกษาให้มีความเข้มแข็ง
2. สภาการศึกษาในประเทศไทยควรมีนโยบายเกี่ยวกับแบบแผนของ PLC ชัดเจนและทุกโรงเรียนปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกัน
3. โรงเรียนสังกัดมูลนิธิสภาการศึกษาในประเทศไทย ควรมีการนำเสนอผลงานวิจัยในรูปแบบของ PLC ภายในสถานศึกษา และหน่วยงานภายนอก
4. โรงเรียนสังกัดมูลนิธิสภาการศึกษาในประเทศไทย ควรจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับ สมรรถนะทางวิชาการให้กับบุคลากรเพื่อพัฒนาหรือเตรียมการเป็นผู้บริหารสถานศึกษามืออาชีพ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาสมรรถนะทางวิชาการในศตวรรษที่ 21 ของหัวหน้างานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย
2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะทางวิชาการของหัวหน้างานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย
3. ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะการปฏิบัติงานของครูกับสมรรถนะการปฏิบัติงานทางวิชาการของหัวหน้างานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กองวิจัยทางการศึกษา. (2562). *เครื่องมือส่งเสริมการขับเคลื่อนประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: บริษัท พรักหวานกราฟฟิค จำกัด.
- กัญญ์ณพัชร เพิ่มพูน. (2560). *สมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจุฬารามราชวิทยาลัย ภาคใต้*. รายงานการประชุมหาข้อสรุปวิชาการระดับชาติและนานาชาติครั้งที่ 9. 20-21 กรกฎาคม 2561 (น.415- 430). มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- กิตติ กลืนธรา. (2561). 73 ปัญหาการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (*Professional Learning Community : PLC*) สืบค้น จาก <https://www.gotoknow.org/posts/643913>
- ชนิษฐา วรฮาด, และดวงใจ ชนะสิทธิ์. (2558). การบริหารจัดการคุณภาพหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์, 10
- เบญจวรรณ ช่อชู. (2562). *บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนวิสุทธิศาสน์ สำนักงานเขตดินแดง สังกัดกรุงเทพมหานคร วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์* 4-162-ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม-สิงหาคม) 2563
- พาสนา จุรัตน์. (2561). *การจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนในยุค Thailand 4.0* วารสารสาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เพชราวดี จงประดับเกียรติ. (2561). *วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ : ทำไมครูไม่ยอมทำวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา*. สืบค้นจาก <http://petcharawadee3.blogspot.com>

- วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา.(2562). การพัฒนาคุณภาพผู้สอนตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) กรุงเทพมหานคร : ศูนย์
ผู้นำนวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนรู้.
- วิราวรรณ เพ็ชรนา. (2563). แนวทางการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ของโรงเรียน
มัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตวิภาวดีกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศิลปากร
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2548). เกณฑ์มาตรฐานผู้บริหารสถานศึกษาของคุรุสภา พ.ศ. 2548.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
2560-2579 (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: บริษัท พรินทวาทกราฟฟิค จำกัด.
- สุพรรณยา แสงจันทร์นวล.(2562).การบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ในยุค
การศึกษา 4.0 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี
เขต 2. การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ราชธานีวิชาการ ครั้งที่ 5
หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- อังกาพิศุทธิ์ สยามประโคน. (2558) บทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร
สถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา
เขต 2 วิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.